

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i hälso- och sjukvårdsförordningen (2017:80)

Utfärdad den 28 november 2019

SFS 2019:1118

Publicerad
den 3 december 2019

Regeringen föreskriver att 1 kap. 2 §, 2 kap. 2 §, 3 kap. 1 §, 4 kap. 7 §, 5 kap. 1, 4, 7–9, 11 och 14 §§, 6 kap. 2–4 §§ och 7 kap. 2 § och rubriken till 3 kap. hälso- och sjukvårdsförordningen (2017:80) ska ha följande lydelse.

1 kap.

2 § Det som sägs i denna förordning om regioner gäller också kommuner som inte ingår i en region.

2 kap.

2 §¹ Socialstyrelsen beslutar efter ansökan från en region om tillstånd och villkor för att bedriva nationell högspecialiserad vård. Myndigheten beslutar också om återkallelse av ett sådant tillstånd.

3 kap. Samverkansregioner för hälso- och sjukvård

1 § För hälso- och sjukvård som berör flera regioner ska landet vara indelat i samverkansregioner som anges i nedanstående uppställning. Varje samverkansregion omfattar de län och de kommuner som anges i uppställningen.

Samverkansregion	Län Kommuner
Samverkansregion Stockholm	Stockholms län Gotlands län
Samverkansregion Linköping	Östergötlands län Jönköpings län Kalmar län
Samverkansregion Lund/Malmö	Kronobergs län Blekinge län Skåne län Halmstad kommun Hylte kommun Laholms kommun
Samverkansregion Göteborg	Västra Götalands län Falkenbergs kommun Kungsbacka kommun Varbergs kommun

¹ Senaste lydelse 2018:144.

Samverkansregion Uppsala/Örebro	Uppsala län
	Södermanlands län
	Värmlands län
	Örebro län
	Västmanlands län
	Dalarnas län
Samverkansregion Umeå	Gävleborgs län
	Västernorrlands län
	Jämtlands län
	Västerbottens län
	Norrbottens län

4 kap.

7 § En läkare som är anställd vid en sjukvårdsenhet inom regionernas hälso- och sjukvård där det bedrivs högskoleutbildning för läkarexamen eller forskning är skyldig att biträda vid handledningen av medicine studerande.

En specialistutbildad läkare som är anställd vid en sådan enhet som avses i första stycket är, i den mån den eller de nämnder som utövar ledningen av hälso- och sjukvårdsverksamheten vid enheten medger det, skyldig att inom sitt verksamhetsområde utföra den undervisning och den examination som behövs för att högskoleutbildning för läkarexamen ska kunna bedrivas på ett ändamålsenligt sätt.

5 kap.

1 § Detta kapitel gäller inom regionernas hälso- och sjukvård. Bestämmelsen i 5 § gäller även inom kommunernas hälso- och sjukvård.

4 § Om regionen inte kan anställa någon som är behörig att utöva läkaryrket som vikarie för läkare vid semester eller annan ledighet eller under vakans, får Socialstyrelsen medge regionen att anställa någon annan som styrelsen bedömer i huvudsak kan fullgöra de med anställningen förenade uppgifterna.

7 § Regionen ska kungöra anställningar för specialistutbildade läkare lediga till ansökan. Om det finns särskilda skäl får dock anställning ske utan kungörelse.

Kungörelser som avses i första stycket ska införas i Post- och Inrikes Tidningar eller, om regeringen medger det, i en annan publikation med föreläggande av tre veckors ansökningstid, räknad från dagen för kungörandet.

8 § Vid andra anställningar för specialistutbildade läkare än som avses i 6 § vid en sjukvårdsenhet inom regionernas hälso- och sjukvård där det bedrivs högskoleutbildning för läkarexamen eller forskning, ska tre sakkunniga pröva varje sökandes behörighet och bedöma skickligheten hos samtliga behöriga sökande. Vid bedömningen av skickligheten ska hänsyn tas främst till utbildning samt till klinisk och vetenskaplig skicklighet. De sakkunniga ska föra upp de fyra främsta behöriga sökandena på förslag. Regionen får därefter anställa en av de föreslagna sökandena.

9 § Två av de sakkunniga som avses i 8 § och suppleanter för dem utses för högst fyra år på det sätt som den berörda högskolestyrelsen bestämmer. Regionen utser för samma tid en sakkunnig och suppleant för denne. Högskolestyrelsen utser ordförande och vice ordförande bland de sakkunniga.

Om ingen av de sakkunniga är verksam inom det område som den lediga anställningen avser, ska de tillkalla en läkare inom verksamhetsområdet att ingå som sakkunnig.

Om det behövs får de sakkunniga, efter medgivande av regionen, inhämta yttrande från en annan läkare med särskild erfarenhet från det verksamhetsområde som den lediga anställningen avser.

11 § Vid andra anställningar för specialistutbildade läkare än som avses i 6 och 8 §§ ska regionen fästa avseende främst vid skickligheten för anställningen.

14 § Den myndighet som ska anställa någon som avses i denna förordning ska utan dröjsmål anslå de sakkunnigas beslut om anställningsförslag på regionens anslagstavla med uppgift om den dag då beslutet anslogs.

6 kap.

2 § Vid bedömningen av om vårdgarantin enligt 1 § 3 eller 4 är uppfylld ska inte räknas tid då den enskilde

1. av medicinska skäl inte kan ges vård,
2. utnyttjat sin möjlighet att välja vård i en annan region enligt 9 kap. 1 § patientlagen (2014:821), eller
3. frivilligt avstår från vård.

Den enskilde ska anses frivilligt avstå från vård om han eller hon har

1. informerats om vårdgarantin,
2. erbjudits vård i enlighet med vårdgarantin, och
3. meddelat vårdgivaren att han eller hon avstår från erbjudandet om vård.

3 § Regionernas rapporteringsskyldighet enligt 9 kap. 3 § hälso- och sjukvårdslagen (2017:30) ska fullgöras genom att regionerna lämnar uppgifter om väntetider till den nationella väntetidsdatabas som förs av Sveriges Kommuner och Landsting.

4 § Socialstyrelsen får meddela ytterligare föreskrifter om regionernas rapporteringsskyldighet enligt 9 kap. 3 § hälso- och sjukvårdslagen (2017:30).

7 kap.

2 § Regionen eller kommunen ska i fall som avses i 8 kap. 9 § eller 12 kap. 6 § hälso- och sjukvårdslagen (2017:30) tillhandahålla förbrukningsartiklar som fortlöpande behövs vid urininkontinens, urinretention eller tarminkontinens.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2020.

På regeringens vägnar

SFS 2019:1118

LENA HALLENGREN

Lars Hedengran
(Socialdepartementet)